

Polštářové

sny

Bílá paní už dávno nemusela spát v rámu obrazu, ale mohla si klidně natáhnout záda, protože dostala od paní Černé pokojík s vlastní postelí. Ale čtyřsetletý zvyk je rytířská železná košile, a tak si dál chodila odpočínout večer do rámu, který byl její tělnaté postavě už příliš těsný.

„Udělám si půlnoční zdravotní procházku, abych si trochu protáhla kostru,“ rozhodla se bílá paní. „A přitom dohlédnu, jak spinkají ti mí rošťáci.“

Samozřejmě se nezdržovala nějakým otevíráním dveří, ale špacírovala si to rovnou skrz zdi, jak to umí jen bílé paní. Vypadala ve svých nemoderních šatech s vlečkou, když se protahovala stěnami, natolik strašidelně, že i akvariijní rybičky, které na ni byly přes den zvyklé, začaly zděšením polykat vodu.